

Remskiverne blive varme, og at Remmene brænde over. Jeg nævner kun, at Krato-staten nu gennem Aarene er bleven reduceret til at være en ganske almindelig Stramrulle, som vi have kendt i mangfoldige Aar.

Hvad angaar Forespørgsler paa det tekniske Omraade, tror jeg, at man til deres Besvarelse hellere maa henvende sig til Praktikere, som arbejde i disse Fag; dér vil man sikkert altid kunne faa et fyldigere og bedre Svar. Vi have jo forøvrigt ogsaa en Institution, som paa det teoretiske Omraade vil kunne give saadanne Svar, nemlig den polytekniske Læreanstalt. Den koster ikke saa lidt, og den vil kunne give Svar af denne Beskaffenhed. Men kunne Praktikere ikke besvare de Spørgsmaal, som Folk i Praksis ønske besvarede paa det Omraade, saa kunne sikkert Teoretikere heller ikke, og der er da ingen Grund for Statskassen til at give mange Penge for at faa et teoretisk Svar, hvor man har Brug for et praktisk, et teoretisk Svar, som ofte vil være værdiløst, for hvem der skal benytte Tingen i Praksis. — Saa er der endelig Trangen til Oplysning, der skal tilfredsstilles, den Trang støtter Staten jo paa mange Maader, blandt andet ved Bidrag til Foredragsforeninger, og Professor la Cour er jo — og med Rette — en i høj Grad benyttet Foredragsholder, men som saadan faar Professor la Cour jo sit Honorar, og det tildeels ved Statskassens Bidrag, saa synes jeg ikke, der er nogen Grund til for anden Gang at lade ham tilflyde Bidrag direkte af Statskassens Midler, saa meget mere, som vi nok faa den Trang til Oplysning tilfredsstillet ved de Midler, som Staten stiller til Raadighed paa anden Maade. Jeg kan af disse løst skitserede Grunde ikke se noget Motiv til at støtte denne Bevilling, og i Betragtning af, at man har bevilget godt og vel 150,000 Kr. til Eksperimentering uden at faa noget positivt Resultat ud af det og uden at faa nogen bestemt Opgave løst, som man dog maaske kunde vente løst, er jeg noget tilbøjelig til at udtale, at Vedtagelsen af denne Bevilling af 6,000 Kr. under den Forudsætning, at den skal gentages i 5 Aar, er efter mit Skøn letsindig Omgang med Statskassens Midler. Jeg støtter denne min Udtalelse yderligere til en Autoritets Udtalelse. Denne Autoritet har udtalt sig om Værdien af Professor la Cours Vindelektricitetsværk i Tidsskrift for Maskin- og Belysningsvæsen, 4de Aargang Nr. 11. Ærede Medlemmer ville maaske spørge, hvem denne Autoritet er;

jeg skal sige hans Navn: det er Professor la Cour. Der foreligger en Artikel fra hans egen Haand i nævnte Tidsskrift. Han skriver deri, at det kan ikke tilraades at anlægge Elektricitetsværker til Vindkraft, idet de sandsynligvis ikke ville egne sig der, hvor man kan faa elektrisk Energi fra et Centralværk, f. Eks. et Byværk til en rimelig Pris; og som en rimelig Pris nævner han 5 Øre pr. Hektowattime. Naar man nu ved, at ved nyere Elektricitetsværker, som anlægges her i Landet, f. Eks. ved det Elektricitetsværk, vi have faaet i Randers, faar man Elektriciteten til en Maksimalpris af $3\frac{1}{2}$ Øre og en Minimalpris af $1\frac{1}{2}$ —2 Øre pr. Hektowattime, saa bliver det en Gennemsnitspris af ca. $2\frac{1}{2}$ Øre, altsaa kun Halvdelen af den Pris, som Professor la Cour ikke mener, at Professor la Cours Vindelektricitetsværk kan konkurrere med. Det synes jeg er en ret artig Pæl, som Professor la Cour driver igennem Vindelektricitetsværkerne i den Form, de have faaet fra hans Haand.

Det er i det hele taget, mener jeg, et aabent, stort og meget tvivlsomt Spørgsmaal, om den Vej, der her er slaaet ind paa, fører til noget Maal. Sikkert er det, at Videnskaben skaber ikke Opfindere. En Mand kan være nok saa dygtig en Videnskabsmand — og jeg underkender ingenlunde Professor la Cour som Videnskabsmand — men det gør ham ikke til Opfinder. Det, at en Mand har Kundskabstydde, gør ham heller ikke til Opfinder. For at blive det, er Betingelsen, at vedkommende har den Geniets Gnist, som gør det muligt at løse de Opgaver, som hidtil ikke ere blevne løste, eller at løse dem paa en hidtil ukendt Maade, som er lettere, end man hidtil har været i Stand til. Det er den, der gør en Mand til Opfinder. En Mand kan være kommen nede fra de dybeste Lag i Samfundet, han behøver ikke at være Videnskabsmand og behøver ikke at have faaet nogen solid Lærdom, og han kan alligevel blive en dygtig Opfinder. Derfor mener jeg, det er rent tilfældigt, om Bevillinger af den Art, ydet til en Videnskabsmand, en Mand, der ikke i Forvejen har vist sig at besidde denne Geniets Gnist, ville føre til, at man faar det ventede Resultat frem, eller at man overhovedet faar et Resultat frem fra den Side, som staar i Forhold til det, man har ofret. Det viser Kendsgerningerne. Kaster man et Blik tilbage og ser paa, hvilke Mænd der igennem Tiderne har flyttet Kulturens Mærkepæle et stort Stykke fremad, ser man, at det er ikke